

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ประมง เป็นอาชีพสาขาหนึ่งของการเกษตร เป็นหลักสำคัญในการเพิ่มผลผลิตอาหาร และสิ่งอุปโภคที่จำเป็นแก่การอยู่ดีมีสุขของมนุษยชาติ (Pa1 1972 : 20) ประเทศไทย เป็นประเทศเกษตรกรรม มีผู้ประกอบการอาชีพประมง เป็นจำนวนมากทั้งในรูปของธุรกิจรายย่อย เพื่อหารายได้เลี้ยงชีพและ เพื่อบริโภคภายในครัวเรือน ตลอดจนในรูปของธุรกิจขนาดใหญ่ที่สามารถทำรายได้ให้ผู้ประกอบการและสามารถนำรายได้ เข้าสู่ประเทศคิด เป็นมูลค่าปีละไม่น้อย รัฐบาลไทยให้ความสนใจ และได้ส่งเสริมกิจการประมงตลอดมา นอกจากการพัฒนากิจการประมงในด้านระบบการบริหาร การนำ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ เพื่อปรับปรุงให้กิจการประมงดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ งานด้านวิชาการ วิจัย และพัฒนา ก็ได้รับความสนใจ เป็นอันมาก

งานด้านวิชาการ การวิจัย และพัฒนา ด้านการประมง มีความจำเป็นต้องอาศัยระบบข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะสถิติและตัวเลขเกี่ยวกับปริมาณสัตว์น้ำ และข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะพื้นที่ ที่ทำการประมง เป็นต้น ซึ่งเอกสารการประมงถือเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญต่อการพัฒนากิจการประมง (ข่าวประมง ๒๕๒๖ : ๔๐)

กรมประมง เป็นหน่วยงานราชการที่สำคัญของไทยในสังกัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานด้านจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สัตว์น้ำที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศและต่ออุตสาหกรรมประมง รวมทั้งส่งเสริมกิจการด้านประมงและสภาพความเป็นอยู่ของชาวประมง นอกจากนี้กรมประมงก็ได้ให้ความสำคัญแก่งานด้านข้อมูลข่าวสาร เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานของข้าราชการ โดยผลิตเอกสารทางการประมงต่าง ๆ เช่น รายงานการวิจัย รายงานการสำรวจ ทดลอง เอกสารและคู่มือการเลี้ยงปลา เป็นต้น (ไมตรี ดวงสวัสดิ์ และลลิตา บุญรัตผลิน ๒๕๒๖ : ๒๔๔) รวมทั้งดำเนินการจัดตั้งห้องสมุดให้กับหน่วยงานในสังกัดกรมประมง ๓ แห่ง คือ

๑. ห้องสมุดสถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ สังกัดสถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ กรมประมง
๒. ห้องสมุดกองประมงทะเล สังกัดกองประมงทะเล กรมประมง
๓. ห้องสมุดศูนย์ชีววิทยาทางทะเลจังหวัดภูเก็ต สังกัดศูนย์ชีววิทยาทางทะเลจังหวัดภูเก็ต กรมประมง

ห้องสมุดทั้ง ๓ แห่งนี้ มีหน้าที่ รวบรวม จัดเก็บ และให้บริการข้อมูลและสิ่งพิมพ์ทางการประมง เฉพาะสาขาวิชาของหน่วยงานที่ห้องสมุดนั้นสังกัด ให้แก่ข้าราชการของกรมประมง และหน่วยงานอื่น รวมทั้งบุคคลทั่วไป

หน่วยงานที่มีบทบาทในการพัฒนาการประมงของประเทศไทยอีกแห่งหนึ่ง ได้แก่ ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asian Fisheries Development Center, SEAFDEC) ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการประมงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยความร่วมมือกันระหว่างประเทศสมาชิก ประกอบด้วย ประเทศญี่ปุ่น มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย สำนักเลขาธิการ และสำนักงานฝ่ายฝึกอบรมวิชาการประมงทะเลตั้งอยู่ในประเทศไทย สำนักงานฝ่ายวิจัยประมงทะเลอยู่ที่ประเทศสิงคโปร์ และสำนักงานฝ่ายการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอยู่ที่ประเทศฟิลิปปินส์ (วีระวัฒน์ หงสกุล ๒๕๒๔ : ๑)

หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย ได้แก่ การจัดฝึกอบรมวิชาการประมงทะเลให้แก่บุคลากร สาขาประมงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และงานทางด้านค้นคว้า วิจัยทางการประมง นอกจากนี้ ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้ให้ความสำคัญแก่การพัฒนาระบบบริการข้อมูลข่าวสารทางการประมงเป็นอย่างมาก สำนักเลขาธิการในนามของศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้ดำเนินการให้มีการจัดตั้งระบบข่าวสารทางการประมงแห่งประเทศไทย (Thai Fisheries Information System, THAIFIS) ในรูปของศูนย์สนเทศการประมงแห่งประเทศไทย (Thai Fisheries Information Center) เพื่อสร้างคลังข้อมูลข่าวสารทางการประมงที่ผลิตในประเทศไทย และที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย โดยใช้เครื่อง

คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บและค้นคืนข้อมูลเพื่อนำออกมาใช้ให้บริการโดยรวดเร็ว และจากข้อตกลงในการสัมมนาเชิงปฏิบัติการระบบข่าวสารทางการประมงแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑๒-๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๗ ที่กรุงเทพฯ ซึ่งศูนย์พัฒนาการประมงฯ เป็นผู้จัดขึ้นที่ประชุมได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้ห้องสมุดของกรมประมงรับหน้าที่เป็นศูนย์กลางของระบบฯ เพราะเป็นหน่วยปฏิบัติราชการทางด้านประมงโดยตรง และยังเป็นแหล่งซึ่งมีวัสดุข่าวสารทางการประมงอยู่มาก และในบรรดาห้องสมุดทั้ง ๓ แห่งของกรมประมง คือ ห้องสมุดสถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ ห้องสมุดกองประมงทะเล และห้องสมุดศูนย์ชีววิทยาทางทะเลจังหวัดภูเก็ตนั้น ห้องสมุดสถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ มีความพร้อมที่สุดทั้งทางด้านสถานที่และทรัพยากร ทั้งนี้จากการสอบถามความคิดเห็นและความเห็นชอบของผู้เข้าร่วมประชุม และห้องสมุดสถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติได้รับ เป็นศูนย์ดำเนินการของระบบฯ ด้วยเหตุนี้ห้องสมุดสถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติจึงได้รับหน้าที่ในนามของกรมประมง เป็นศูนย์ดำเนินการของระบบข่าวสารทางการประมงแห่งประเทศไทย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ให้จัดตั้งศูนย์สนเทศทางการประมงแห่งประเทศไทยที่ห้องสมุดสถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นมา โดยได้รับการสนับสนุนด้านการเงินและบุคลากรจากศูนย์พัฒนาการประมงแห่ง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ศูนย์พัฒนาการประมงแห่ง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๒๕๒๘: ๑-๑๒)

ศูนย์สนเทศการประมงแห่งประเทศไทยยังอยู่ในระยะแรกของการดำเนินงาน มีความจำเป็นที่จะต้องหาแนวทางที่เหมาะสมในการวางแผนพัฒนาระบบการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นบรรณารักษ์ของห้องสมุดศูนย์พัฒนาการประมงแห่ง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเกี่ยวข้องโดยตรงกับศูนย์สนเทศการประมงแห่งประเทศไทย ในฐานะผู้ปฏิบัติงานของระบบข่าวสารทางการประมงแห่งประเทศไทยที่ศูนย์สนเทศการประมงฯ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการด้านทรัพยากรและบริการของผู้ใช้ที่มีต่อศูนย์สนเทศการประมงแห่งประเทศไทย โดยจำกัดขอบเขตเฉพาะข้าราชการที่เป็นนักวิชาการประมงของกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งถือเป็นผู้ใช้ข้อมูลหลักของศูนย์สนเทศการประมงฯ ผลของการวิจัยนี้จะนำมาเป็นแนวทางในการจัดหาทรัพยากร และจัดบริการของศูนย์สนเทศการประมงฯ เพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้ให้มากที่สุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการใช้ทรัพยากรและบริการของศูนย์สน เทศการประมงแห่งประเทศไทย ของข้าราชการประมง ตลอดจนข้อ เสนอแนะของผู้ใช้ที่มีต่อศูนย์สน เทศการประมงแห่งประเทศไทย

แนว เหตุผลในการวิจัย

ศูนย์สน เทศการประมงแห่งประเทศไทยมีความสำคัญต่อข้าราชการกรมประมง ในฐานะ เป็นแหล่งข้อมูลทางการประมงไทย ซึ่งข้าราชการกรมประมงมีความต้องการใช้ทรัพยากรและบริการ ของศูนย์สน เทศการประมงแห่งประเทศไทยในระดับ "มาก"

ขอบ เขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาความต้องการของข้าราชการกรมประมง กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ทางด้านทรัพยากรและบริการที่มีต่อศูนย์สน เทศการประมงแห่งประเทศไทย โดยจำกัดขอบ เขตของ ประชากรเฉพาะนักวิชาการประมงที่ดำรงตำแหน่งประจำในหน่วยงานของกรมประมง เนื่องจาก นักวิชาการประมง เป็นกลุ่มผู้ใช้ที่ใช้ข้อสน เทศทางการประมงมากกว่าข้าราชการในตำแหน่งอื่น ๆ ซึ่งได้แก่นักวิชาการประมงในหน่วยงานดังต่อไปนี้

- ๑. กองประมงทะเล
- ๒. กองสำรวจแหล่งประมง
- ๓. กองประมงน้ำจืด
- ๔. กองประมงน้ำกร่อย
- ๕. กองนโยบายและแผนงานประมง
- ๑๑. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (สำนักงานประมงจังหวัด และสำนักงานประมงอำเภอ)
- ๖. กองส่งเสริมประมง
- ๗. กองคุ้มครอง
- ๘. สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ
- ๙. สถาบัน เพาะ เลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแห่งชาติ
- ๑๐. ศูนย์ชีววิทยาทางทะเลจังหวัดภูเก็ต

หน่วยงานอื่น ๆ ที่งานวิจัยครั้งนี้ไม่ครอบคลุม เป็นหน่วยงานที่ไม่มีนักวิชาการประมงอยู่ใน สังกัด ซึ่งได้แก่สำนักงานเลขานุการกรม กองคลัง กองการ เจ้าหน้าที่ กองพัฒนาอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ และราชการบริหารส่วนกลาง (ในส่วนของราชการบริหารส่วนกลาง มีนักวิชาการประมง ๓ คน แต่ทำงานทางด้านบริหาร จึงไม่รวมอยู่ในการวิจัยครั้งนี้)

จำนวนรวมของนักวิชาการประมงทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งถือเป็นประชากรของ
การวิจัยครั้งนี้จำนวน ๖๑๑ คน

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. ศึกษาประวัติ การดำเนินงานของกรมประมง และความเป็นมาของศูนย์สนเทศ
การประมงแห่งประเทศไทย จากเอกสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
๒. สร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาการใช้ทรัพยากรและบริการห้องสมุดของนักวิชาการประมง
กรมประมง รวมทั้งความต้องการทางด้านทรัพยากรและบริการที่มีต่อศูนย์สนเทศ-
การประมงฯ
๓. ทดสอบแบบสอบถามกับกลุ่มประชากรจำนวน ๓๐ คน เพื่อนำมาปรับปรุงให้เหมาะสม
ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามขั้นต้น ๓๐ คนนี้จะไม่นำมา เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบจริง
๔. รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าทางสถิติเป็นค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน
๕. สรุปผล และรายงานผลการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทราบลักษณะพฤติกรรมการใช้ทรัพยากร และบริการห้องสมุดของข้าราชการกรมประมง
๒. ทราบความต้องการของข้าราชการกรมประมงที่มีต่อศูนย์สนเทศการประมงฯ ทางด้าน
ทรัพยากรและบริการสารนิเทศ
๓. แนวทางสำหรับศูนย์สนเทศการประมงฯ ในการจัดหาทรัพยากรและจัดบริการเพื่อ
สนองความต้องการของผู้ใช้

งานวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้และความต้องการทรัพยากรสารนิเทศ และบริการสารนิเทศ
สามารถจำแนกออกได้ตามลักษณะผู้ใช้ ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มคณาจารย์ กลุ่มนักศึกษา กลุ่มคณาจารย์
และนักศึกษา และกลุ่มผู้ใช้ในหน่วยงานที่ทำการวิจัยดังนี้

ก. การใช้และความต้องการทรัพยากรและบริการสารนิเทศของคณาจารย์ แบ่งออกเป็น

๑. งานวิจัยที่ศึกษาการใช้และความต้องการทรัพยากรสารนิเทศของคณาจารย์ เพื่อประกอบการสอน ได้แก่ งานวิจัยของ วัฒนา สวัสดิ์สรรพ, พะวงพิศ เทียนทิม, พูลสุข น้าสุรีย์, และจอห์น หลุยส์ ลอลลี (John Luis Lolly)

วัฒนา สวัสดิ์สรรพ (๒๕๒๒) ได้ทำการสำรวจการใช้ทรัพยากรห้องสมุด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อประกอบการสอนของคณาจารย์ พบว่า ทรัพยากรห้องสมุดที่คณาจารย์ ส่วนใหญ่ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้กันคือ หนังสืออ้างอิง หนังสือทั่วไป และวารสารภาษา-ต่างประเท ส่วนการใช้บริการห้องสมุดที่คณาจารย์ใช้มากที่สุด ได้แก่ บริการยืม และปัญหาที่พบ เป็นประจำคือ ทรัพยากรที่ต้องการค้นคว้าไม่มีในห้องสมุด หรือมีไม่เพียงพอ

พะวงพิศ เทียนทิม (๒๕๒๔) สำรวจปัญหาการใช้วัสดุการสอนในหอสมุดกลาง ของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลปรากฏว่า คณาจารย์ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ใช้หนังสือตำราภาษาต่างประเทศเพื่อประกอบการสอน โดยใช้บริการยืมมากที่สุด และต้องการ บริการรายชื่อหนังสือใหม่แจ้งแก่อาจารย์ ส่วนปัญหาที่คณาจารย์ส่วนใหญ่ประสบก็คือ ทรัพยากร ที่ต้องการไม่มีอยู่ในห้องสมุดหรือมีไม่เพียงพอ และทรัพยากรส่วนใหญ่ล้าสมัย

พูลสุข น้าสุรีย์ (๒๕๒๗) ทำการวิจัยเรื่องการใช้ทรัพยากรห้องสมุด เพื่อประกอบการสอน ของคณาจารย์ทางด้านสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งผลการ วิจัยด้านการใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อประกอบการสอนที่คณาจารย์ใช้กันมากที่สุด ได้แก่ หนังสือภาษา-อังกฤษ โดยใช้บริการยืมมากที่สุด และต้องการบริการรายชื่อหนังสือใหม่จากห้องสมุด ส่วนปัญหา ในการใช้ทรัพยากรห้องสมุดคือ ห้องสมุดไม่มีในสิ่งที่คณาจารย์ต้องการค้นคว้าหรือมีไม่เพียงพอ และทรัพยากรส่วนใหญ่ล้าสมัย ซึ่งทำให้คณาจารย์ร้อยละ ๓๖.๑๓ ใช้ทรัพยากรส่วนตัวมากกว่า ใช้ห้องสมุด ผลการวิจัยข้อนี้ตรงกับผลงานวิจัยของ Lolly (1978:1172 A) ที่ศึกษาการใช้ วัสดุการสอนของคณาจารย์วิทยาลัยทาร์เรนท์ (Tarrant County Junior College) พบว่าแหล่งข้อสนเทศที่คณาจารย์ใช้มากที่สุดคือ ทรัพยากรส่วนตัวหรือของภาควิชามากกว่าห้องสมุด

ผลการวิจัยด้านการใช้ทรัพยากรสารนิเทศของคณาจารย์ที่มีผลสอดคล้องกันคือ ผลการวิจัยของพะวงพิศ เทียนทิม, และพูลสุข น้าสุนีย์ ที่พบว่าสิ่งพิมพ์ประเภทตำรา หรือหนังสือที่เป็นภาษาต่างประเทศ เป็นทรัพยากรที่คณาจารย์ใช้ประกอบการสอนมากที่สุด

ด้านบริการสารนิเทศที่คณาจารย์ใช้มากที่สุดได้แก่ บริการยืม ซึ่งปรากฏผลตรงกัน จากการวิจัยของไทยทั้ง ๓ เรื่อง และพบปัญหาในการใช้ทรัพยากรสารนิเทศเหมือนกันคือ ปัญหาเรื่อง ห้องสมุดไม่มีทรัพยากรที่ต้องการหรือมีไม่เพียงพอ และทรัพยากรส่วนใหญ่ล้าสมัย

๒. งานวิจัยที่ศึกษาการใช้และความต้องการทรัพยากรสารนิเทศของคณาจารย์ เพื่องานเขียนทางวิชาการและงานวิจัย ได้แก่ งานวิจัยของนวลลออ ไชยมงคล, สุจิตรา เพื่องวรรณะ, จินตนา กระแสชัย, และศรวิวรรณ ยอดนิล

นวลลออ ไชยมงคล (๒๕๒๒) ได้ศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุด เพื่องานเขียน และงานวิจัยทางการแพทย์ของคณาจารย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ พบว่าผู้ที่เคยทำงานเขียนและงานวิจัยมาแล้วส่วนใหญ่ใช้วารสารภาษาอังกฤษ ตำราภาษาอังกฤษ และหนังสืออ้างอิง ภาษาอังกฤษ ส่วนผู้ที่กำลังทำงานเขียนและวิจัยใช้หนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษ โดยคณาจารย์ทั้ง ๒ ประเภท ใช้บริการยืมมากที่สุด และต้องการบริการถ่ายเอกสารจากต่างประเทศมากกว่าบริการอื่น ด้านปัญหาในการใช้ทรัพยากรห้องสมุดที่พบได้แก่ ปัญหาเรื่องหนังสือที่ต้องการค้นคว้าไม่มีในห้องสมุด

สุจิตรา เพื่องวรรณะ (๒๕๒๔) ศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุด เพื่องานวิจัย และงานเขียนของคณาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปรากฏผลการศึกษาด้านการใช้ทรัพยากรห้องสมุดว่า คณาจารย์ที่เคยทำงานวิจัยและงานเขียน และ/หรือกำลังทำ ใช้ตำราภาษาอังกฤษ หนังสืออ้างอิงภาษาต่างประเทศ วารสารภาษาต่างประเทศ และสิ่งพิมพ์รัฐบาลมากที่สุด โดยคณาจารย์ส่วนใหญ่ใช้บริการยืม และต้องการบริการจัดพิมพ์สารบัญวารสารฉบับล่าสุด (Current Contents) และบริการถ่ายเอกสารจากต่างประเทศมากกว่าบริการอื่น ด้านปัญหาที่คณาจารย์ส่วนใหญ่พบคือ ห้องสมุดไม่มีทรัพยากรสารนิเทศที่ตนต้องการ

จินตนา กระแสชัย (๒๕๒๔) ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้ทรัพยากรห้องสมุด
เพื่อการเขียนตำราของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพิษณุโลก พบว่า คณาจารย์
ใช้หนังสือภาษาอังกฤษ และวารสารภาษาต่างประเทศมากที่สุด ซึ่งคณาจารย์ส่วนใหญ่ใช้บริการยืม
และประสบปัญหา เรื่องสิ่งพิมพ์ที่ต้องการค้นหาไม่มีในห้องสมุด

ศรียรรณ ยอดนิล (๒๕๒๗) สำรองการใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่องานวิจัย
และงานเขียนด้านวิชาการของคณาจารย์คณะ เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า คณาจารย์
ส่วนใหญ่ใช้หนังสือภาษาต่างประเทศและหนังสือภาษาไทย (ที่ไม่ใช่หนังสืออ้างอิง) มากกว่าสิ่งพิมพ์
อื่น ๆ ซึ่งในการมาใช้ห้องสมุดนั้น คณาจารย์ใช้บริการยืมมากที่สุด แต่ก็ประสบปัญหาเมื่อต้องการใช้
สิ่งพิมพ์คือ ห้องสมุดไม่มีสิ่งพิมพ์ที่ตนต้องการค้นหา

ผลการวิจัยทั้ง ๔ ที่เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรสารสนเทศของคณาจารย์ มีส่วนที่
คล้ายคลึงกัน คณาจารย์มักใช้ หนังสือ/ตำรา และวารสารที่เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศ
เพื่องานเขียนทางวิชาการและงานวิจัย

บริการที่คณาจารย์ทั้ง ๔ แห่งใช้มากที่สุดเหมือนกันคือ บริการยืมและต่างก็
ประสบปัญหาในการใช้ทรัพยากรสารสนเทศตรงกันคือ ไม่มีทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการในห้องสมุด

๓. งานวิจัยที่เป็นการสำรวจการใช้ห้องสมุดโดยทั่วไปเพื่อทราบลักษณะการใช้
และความต้องการทรัพยากรและบริการสารสนเทศ ได้แก่ งานวิจัยของทัศนีย์ ขวัญสุวรรณ, สุรีย์
บุหงามวงศา, นายิกา เมฆจรสกุล, สุรีพร เมืองอ่ำ, และบัดด์และดิคาร์โล (Budd and Dicarlo)

ทัศนีย์ ขวัญสุวรรณ (๒๕๒๑) ได้ทำการสำรวจความต้องการในการใช้บริการ
ห้องสมุดของอาจารย์มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ พบว่า อาจารย์ส่วนมากนิยมใช้หนังสือตำราภาษา-
ต่างประเทศ สำหรับการค้นคว้าวิจัยและเตรียมการสอน ซึ่งในการใช้ทรัพยากรจากห้องสมุดนี้
ผู้ใช้ต้องประสบปัญหาสิ่งพิมพ์ที่ต้องการค้นหาไม่มีในห้องสมุด หรือมีไม่เพียงพอ

สุรีย์ บูหงามงคล (๒๕๒๗) ศึกษาความต้องการและการใช้ข้อสน เทศของ
 คณาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ปรากฏผลว่า
 คณาจารย์ต้องการใช้ตำรามากกว่าวารสารวิชาการ เพื่อการสอนและงานเขียนทางวิชาการ
 แต่ต้องการใช้วารสารวิชาการมากกว่าตำราในวัตถุประสงค์ด้านการวิจัย โดยนิยมใช้ทรัพยากร
 ส่วนตัว และการพบปะสนทนาระหว่าง เพื่อนมากกว่าใช้ห้องสมุดหรือศูนย์เอกสาร

นายกา เมฆจรัสกุล (๒๕๒๔) ทำการวิจัยเรื่องความต้องการและการใช้
 ข้อสน เทศของคณาจารย์ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่าทรัพยากรที่คณาจารย์
 ต้องการใช้นั้นมากกว่าทรัพยากรประเภทอื่น ได้แก่ หนังสือตำรา วารสารวิชาการ และหนังสืออ้างอิง
 โดยคณาจารย์นิยมใช้ห้องสมุดคณะที่สังกัดมากกว่าแหล่งอื่น และใช้แหล่งข้อสน เทศภายในสถาบัน
 มากกว่าแหล่งข้อสน เทศภายนอกสถาบัน ซึ่งคณาจารย์มักจะประสบปัญหาในการใช้ห้องสมุดคือ
 สิ่งพิมพ์ที่ต้องการค้นคว้าไม่มีในห้องสมุดหรือมีไม่เพียงพอ

บัดด์ และดิคาร์โล (Budd and Dicarlo 1982 : 17-24) ได้ศึกษาถึง
 ความต้องการรูปแบบข้อสน เทศของอาจารย์ผู้ใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัย ๒ แห่งคือ มหาวิทยาลัยนอร์ธอีสต์
 ลุยเซียนา (Northeast Louisiana) และเซาท์อีสต์ ลุยเซียนา (Southeast Louisiana)
 พบว่า คณาจารย์มีความต้องการใช้วารสารวิชาการมากที่สุด

ผลการวิจัยทั้งหมดพอจะสรุปได้ว่า ทรัพยากรสารนิเทศที่คณาจารย์ส่วนใหญ่ใช้
 หรือต้องการใช้ ได้แก่ หนังสือตำรา และวารสารวิชาการ ส่วนปัญหาในการใช้ทรัพยากรที่ทัศนีย
 ขวัญสุวรรณ และนายกา เมฆจรัสกุล พบตรงกันคือ สิ่งพิมพ์ที่ผู้ใช้ต้องการไม่มี หรือมีไม่เพียงพอ
 ในห้องสมุด

ข. การใช้และความต้องการทรัพยากรและบริการสารนิเทศของนักศึกษา ได้แก่
 งานวิจัยของ ฌพิศร กฤตติกากุล, เปรมวัลย์ วาริธร, ผลิวัลย์ รองสวัสดิ์, ละอองกาญจน์
 สุวิชัยพาณิชย์, จิฤดี บึงตระกุล, สุภาภรณ์ สังข์ศรี, รัตนา กระแสชัย, กาญจนา พุทธิมนต์
 และกอแรม เลน (Gorham Lane)

ณิศร กฤตติกากุล (๒๕๑๑) ได้ศึกษาปัญหาของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยในการใช้ห้องสมุดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๑๔ ซึ่งผลการวิจัยด้านการใช้ทรัพยากรห้องสมุดปรากฏว่านิสิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ชอบใช้หนังสือตำรา และบริการห้องสมุดที่ใช้กันมาก ได้แก่ บริการยืม

เปรมวัลย์ วาริธร (๒๕๒๐) ศึกษาปัญหาการใช้หนังสือและวัสดุห้องสมุดประกอบการวิจัยชั้นปริญญาโทบัณฑิตสาขาวิชารัฐศาสตร์ ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๑๐-๒๕๑๗ โดยใช้กลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษาปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และพัฒนบริหารศาสตร์ มหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า นักศึกษาใช้สิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ที่เป็นภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ

ผลิวัลย์ รongสวัสดิ์ (๒๕๒๐) วิจัยเรื่องการศึกษาความสนใจในการอ่าน และการใช้ห้องสมุดของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ปรากฏผลการวิจัยด้านการใช้บริการห้องสมุดที่นักศึกษาใช้บ่อยคือ บริการยืม ส่วนปัญหาที่นักศึกษาพบได้แก่ ห้องสมุดมีสิ่งพิมพ์น้อย และสถานที่ของห้องสมุดคับแคบ

ละอองกาญจน์ สุริชัยพาณิชย์ (๒๕๒๐) วิจัยเรื่องบริการห้องสมุด มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ให้แก่นักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อประกอบการ เรียนและการ เขียนรายงานหรือภาคินพนธ์ แต่มีปัญหาที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถไปใช้บริการห้องสมุดได้สะดวกคือ หอสมุดกลางตั้งอยู่ไกลจากอาคารเรียนและหอพัก และห้องสมุดคณะส่วนมากเปิดบริการเฉพาะในเวลาราชการ รวมทั้งมีเนื้อที่สำหรับให้บริการคับแคบ นอกจากนี้ทรัพยากรสารนิเทศในหอสมุดกลาง และห้องสมุดคณะมีจำนวนน้อย

จิตติ ปิงตระภูจ (๒๕๒๒) สำนวความต้องการในการใช้บริการห้องสมุดนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย โดยทำการสำรวจากมหาวิทยาลัย ๕ แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า บริการสารนิเทศที่นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ได้แก่ บริการยืม

และต้องการบริการแนะนำการใช้ห้องสมุด บริการตอบคำถามและช่วยค้นคว้า ส่วนปัญหาที่นิสิตนักศึกษาพบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านสิ่งพิมพ์ของห้องสมุดยังมีจำนวนไม่เพียงพอ

สุภาภรณ์ สังข์ศรี (๒๕๒๒) สำนักรวบรวมการใช้บริการสำนักบรรณสารพัฒนาของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า บริการที่นักศึกษาใช้ได้แก่ บริการยืม บริการยืมระหว่างห้องสมุด บริการแนะนำการใช้ห้องสมุด และบริการหนังสือจอง แต่นักศึกษาก็พบปัญหาในการใช้ห้องสมุดคือ หนังสือและวารสารที่ใช้ประกอบการศึกษา ค้นคว้าและวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นภาษาไทย มีไม่เพียงพอกับความต้องการ

รัตนา กระแสชัย (๒๕๒๕) ศึกษาความต้องการในบริการห้องสมุดของนักศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ โดยสำรวจความต้องการของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ ๑-๖ ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๔-๒๕๒๕ พบว่า บริการที่นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ ๒-๖ ต้องการมากที่สุด ได้แก่ บริการยืม บริการโสตทัศนวัสดุและอุปกรณ์ บริการตรวจวารสารทางการแพทย์ภาษาไทย และบริการแนะนำการใช้วารสารภาษาต่างประเทศและวารสารสาระสังเขป ส่วนทรัพยากรสารนิเทศที่นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการคือ หนังสือทางการแพทย์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ด้านปัญหาการใช้ทรัพยากรสารนิเทศที่พบกันมากที่สุด ได้แก่ หนังสือทางการแพทย์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมทั้งวารสารภาษาไทยมีไม่เพียงพอกับความต้องการ

กาญจนา พุทธินิมิต (๒๕๓๐) ศึกษาความสนใจในการอ่านและการใช้ห้องสมุดของนักเรียนนายเรือ พบว่าทรัพยากรห้องสมุดที่ใช้มากที่สุดได้แก่ หนังสือภาษาไทย และใช้บริการอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในห้องสมุด พร้อมกับต้องการบริการโสตทัศนวัสดุมากกว่าบริการประเภทอื่น ปัญหาที่นักศึกษาพบขณะใช้สิ่งพิมพ์คือ หนังสือที่ต้องการไม่มีในห้องสมุด

กอแรม เลน (Lane 1966 : 277-282) ศึกษาการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยเดอลาแวร์ (Delaware University) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สิ่งพิมพ์ประเภทหนังสืออ้างอิงมากที่สุด โดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้ห้องสมุดเพื่อค้นคว้าประกอบการเรียนและทำรายงานตามที่อาจารย์มอบหมาย เป็นส่วนใหญ่ ส่วนบริการห้องสมุดที่นักศึกษาต้องการมากที่สุดได้แก่ บริการหนังสือจอง

ผลจากการวิจัยทั้งหมดพอจะสามารถสรุปได้ในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรสารสนเทศ ที่นักศึกษาใช้หรือต้องการใช้มากคือ หนังสือ หรือหนังสือประเภทตำรา จากผลการวิจัยของ ฌพิศร กฤตติกากุล, สุภาภรณ์ สังข์ศรี, รัตนา กระแสชัย, และกาญจนา พุทธิมนต์ ส่วนด้านบริการ ที่นักศึกษาใช้บ่อยคือ บริการยืม และปัญหาด้านการใช้ทรัพยากรสารสนเทศที่นักศึกษาส่วนใหญ่พบคือ ปัญหาเรื่องทรัพยากรที่ต้องการไม่มี หรือมีไม่เพียงพอในห้องสมุด ซึ่งเป็นผลการวิจัยที่ผู้วิจัยมากกว่า ครึ่งของกลุ่มนี้พบตรงกัน

ค. การใช้และความต้องการทรัพยากรและบริการสารสนเทศของคณาจารย์และนักศึกษา ได้แก่ งานวิจัยของ ทศนา หาญพล, วรณา ชานวิทิตกุล, ฟิลิป วี ราซ่า และ จอห์น เอช โมเรียร์ตี (Phillip V. Rzasa and John H. Moriarty), และ โบซิโม (Bozimo)

ทศนา หาญพล (๒๕๒๐) ศึกษาเรื่องการใช้บริการห้องสมุดของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า วัตถุประสงค์ในการใช้ห้องสมุดของอาจารย์และนักศึกษาต่างกันคือ อาจารย์มาใช้ห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าและวิจัย ส่วนนักศึกษามาใช้ห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่มีในห้องสมุด ด้านจำนวนหนังสือและสิ่งพิมพ์ที่มีในห้องสมุด ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นว่ายังมีจำนวนไม่พอเหมาะกับความต้องการของผู้ใช้ แต่ด้านบริการและกิจกรรมของห้องสมุดนั้นมีความเหมาะสมปานกลาง

วรณา ชานวิทิตกุล (๒๕๒๔) ศึกษาเรื่องการใช้บริการห้องสมุดในสถานศึกษา พระคริสตธรรมในกรุงเทพมหานครของอาจารย์และนักศึกษา พบว่า วัตถุประสงค์ในการใช้ห้องสมุดของอาจารย์และนักศึกษาต่างกันคือ อาจารย์ใช้ห้องสมุดเพื่อการสอนและวิจัย ส่วนนักศึกษาใช้ห้องสมุดเพื่อทำการบ้านหรือเขียนรายงาน อาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้หนังสือภาษาไทยด้าน คริสตศาสนศาสตร์ และใช้บริการยืมมากที่สุด รวมทั้งต้องการบริการอื่นเพิ่มเติมคือ บริการแปลและบริการบรรณานุกรมเฉพาะเรื่อง ปัญหาที่อาจารย์และนักศึกษาพบตรงกันคือ สิ่งพิมพ์ภาษาไทยด้าน คริสตศาสนศาสตร์มีจำนวนน้อย

ราชา และ โมเรียร์ตี (Rzasa and Moriarty 1970 : 403-407) ศึกษาประเภทและความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยจำนวน ๔,๕๖๘ ราย ซึ่งเป็นอาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าระดับปริญญาตรี และผู้ใช้อื่น ๆ ผลการสำรวจด้านความต้องการทรัพยากรสารสนเทศของผู้ใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเพอร์ดู (Perdue University) พบว่าผู้ใช้ทุกประเภทต้องการทรัพยากรสารสนเทศต่อไปนี้มีมากที่สุดตามลำดับคือ วารสารวิชาการ หนังสืออ้างอิง และหนังสือตำรา แต่ผู้ใช้กลุ่มอาจารย์และนักศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ต้องการใช้วารสารวิชาการมากกว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี

โบซิโม (Bozimo 1983 : 123-135) ศึกษาความต้องการรูปแบบข้อสนเทศของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยเก่าแก่ที่สุด ๖ แห่ง ของไนจีเรีย โดยใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น ๓๗๖ ชุด สอบถามอาจารย์ในสาขามนุษยศาสตร์ ๑๑๔ คน อาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ ๘๒ คน และอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ ๑๘๐ คน โดยให้มีการจัดอันดับความต้องการรูปแบบข้อสนเทศ ผลปรากฏว่า สิ่ง que ทุกคนต้องการเป็นอันดับสูงสุดคือ วารสาร รองลงมาคือ หนังสือตำรา วิทยานิพนธ์ ส่วนสิ่งพิมพ์รัฐบาลเป็นความต้องการอันดับสุดท้าย

ผลการวิจัยด้านวัตถุประสงค์การใช้ห้องสมุดของอาจารย์และนักศึกษา จากการวิจัยของทีศนา หาญพล และวรรณ ขานวิฑิตกุล พบผลคล้ายกันคือ วัตถุประสงค์การใช้ห้องสมุดโดยสรุปแล้วจะสอดคล้องกับหน้าที่การงานของผู้ใช้ กล่าวคือ อาจารย์ใช้ห้องสมุดเพื่อการสอน นักศึกษาใช้ห้องสมุดเพื่อการศึกษา ด้านทรัพยากรสารสนเทศที่อาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการคือ วารสาร และหนังสือตำรา ดังผลการวิจัยต่างประเทศทั้ง ๒ เรื่อง ส่วนปัญหาการใช้ห้องสมุดจากผลการวิจัยของไทยทั้ง ๒ เรื่องคล้ายกับผลการวิจัยในกลุ่มข้อ ก. และ ข. คือ ปัญหาสิ่งพิมพ์มีจำนวนไม่เพียงพอ กับความต้องการ

ง. การใช้และความต้องการทรัพยากรและบริการสารสนเทศของผู้ใช้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ทำการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยของ เพชรภรณ์ ทรัพย์ถือสัตย์, นลินี วงศ์ชนะชัย, จุฑาลักษณ์ โพนบุญกุล, แคโรลีน แอล วอร์ดเดน (Carolyn L. Warden), แบทโกรฟ และ ชาร์ลส์ เอช เดวิส (Bette Groves, and Charles H. Davis), และ เอ เรนนี่ แมคเอลรอย (A. Rennie McElroy)

เพชรารักษ์ ทรัพย์ถือสัตย์ (๒๕๒๒) ศึกษาสภาพและการดำเนินงานของห้องสมุด
กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ห้องสมุดไม่มีอาคารเป็นเอกเทศ ต้องอาศัยสถานที่ของหน่วยงานอื่น
ในกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการเป็นที่ปฏิบัติงาน หนังสือและสิ่งพิมพ์ที่ห้องสมุดมีอยู่สนอง ความ
ต้องการแก่ผู้ใช้ไม่เพียงพอและส่วนใหญ่ไม่ทันสมัยเท่าที่ควร ผู้ใช้ส่วนใหญ่ใช้หนังสือทั่วไป และบริการยืม
ซึ่งเป็นบริการที่ผู้ใช้ต้องการมากที่สุดด้วย บริการอื่น ๆ ที่ผู้ใช้ต้องการนอกจากนี้ ได้แก่ บริการตอบ
คำถามและช่วยการค้นคว้า บริการแนะนำการใช้ห้องสมุด บริการรายชื่อหนังสือใหม่ และจัดทำ
บรรณานุกรมตรรกชนี-สาระสังเขป

นลินี วงศ์ชนะชัย (๒๕๒๖) ศึกษาความต้องการใช้บริการห้องสมุดของข้าราชการ
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ พบว่า ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติมาใช้
ห้องสมุดสำนักงานฯ เพียงนาน ๆ ครั้ง โดยใช้รายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์สูงกว่าสิ่งพิมพ์
ประเภทอื่น และใช้บริการยืมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ บริการอ่านในห้องสมุด นอกเหนือจากบริการ
ที่ห้องสมุดจัดไว้ให้แล้วข้าราชการฯ ยังมีความต้องการให้ห้องสมุดจัดบริการเพิ่มเติมได้แก่ บริการ
ข้อมูลทันสมัยที่เลือกตามความสนใจของผู้ใช้ และบริการรวบรวมบรรณานุกรมเฉพาะเรื่อง สำหรับ
ด้านที่เป็นปัญหานั้น ข้าราชการฯ มีความคิดเห็นว่าห้องสมุดมีสถานที่คับแคบและจำนวนวัสดุครุภัณฑ์ไม่
พอเพียง รวมทั้งระบบจัดเก็บสิ่งพิมพ์มีหลายระบบเกินไป และได้เสนอแนะให้ห้องสมุดเพิ่มจำนวน
บุคลากร และสิ่งพิมพ์ทุกสาขาทุกประเภท ตลอดจนมีความคิดเห็นว่าห้องสมุดควรปรับปรุงบริการ
และกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่

จุฑาลักษณ์ โพนบุญล (๒๕๓๐) ทำการวิจัยเรื่องความต้องการและการใช้ข้อสนเทศ
ของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด โดยกำหนดประชากรที่มีตำแหน่งต่าง ๆ
ได้แก่ แอร์โฮสเตสและแอร์สจ๊วต หัวหน้างานประจำเที่ยวบิน ครูผู้ฝึก และผู้จัดการบริการบน เที่ยวบิน
พบว่า รูปแบบของทรัพยากรสารสนเทศที่ประชากรต้องการแตกต่างกันตามตำแหน่งงาน คือ แอร์โฮสเตส
และแอร์สจ๊วต และหัวหน้างานประจำเที่ยวบิน ต้องการใช้คู่มือ หนังสือ หนังสือตำรา และวารสาร
โดยต้องการใช้ในระดับปานกลาง ส่วนครูผู้ฝึกต้องการใช้หนังสือ หนังสือตำรา คู่มือ และพจนานุกรม
ในระดับมาก ในขณะที่ผู้จัดการบริการบนเที่ยวบินต้องการใช้คู่มือในระดับมาก ประชากรส่วนใหญ่
มีความเห็นว่า จำนวนสิ่งพิมพ์ในแผนกฝึกอบรมพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินมีจำนวนไม่เพียงพอ

ความต้องการและแผนกฝึกอบรมฯ ควรมีห้องสมุดแยกเป็นสัดส่วน (แผนกฝึกอบรมฯ ได้จัดมุมหนึ่งของห้อง เป็นที่เก็บรวบรวมข้อสนเทศทั้งที่เป็นวัสดุตีพิมพ์ และวัสดุไม่ตีพิมพ์) มีบรรณารักษ์และมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เข้าทราบ

แคโรลีน แอล วอร์ดเดน (Warden 1978 : 459-467) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักวิจัยเกี่ยวกับบริการข่าวสารทันสมัยของห้องสมุดวิทนีย์ (Whitney Library) พบว่านักวิจัย มีความพึงพอใจบริการข่าวสารทันสมัยนี้มาก เพราะช่วยอำนวยความสะดวกและได้รับความรวดเร็วในการค้นหาข้อสนเทศที่ต้องการ รู้แหล่งข้อสนเทศและบุคคลที่ทำงานวิจัยในสาขาเดียวกัน ทำให้ลดการทำงานวิจัยที่ซ้ำซ้อนกันไปได้ นอกจากนี้นักวิจัยใช้บริการข่าวสารทันสมัยของห้องสมุดแล้วยังนิยมดูจากตัว เล่มวารสารในสาขาที่สนใจด้วย

แบท โกรฟ และ ชาร์ลส์ เอช เดวิส (Groves and Davis 1980 : 22-29) ได้ทำการสำรวจความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุดคณะกรรมการพิษสุราและยาเสพติดอัลเบอร์ตา (Alberta Alcoholism and Drug Abuse Commission Library) เกี่ยวกับประเภทของเครื่องช่วยค้นที่มีบริการอยู่ในห้องสมุด ปรากฏว่า ครรชนีประเภทต่าง ๆ ที่ห้องสมุดจัดทำขึ้นเป็นสิ่งที่เจ้าหน้าที่หน่วยงานใช้ในการค้นหาข้อมูลมากที่สุด และผู้ใช้ส่วนใหญ่ใช้หนังสือมากที่สุด รองลงไปคือวารสาร

เอ เรนนี่ แมคเอลลอย (McElroy 1982 : 249-265) ได้สำรวจความสำคัญของงานบริการสารสนเทศประเภทต่าง ๆ ของห้องสมุดศูนย์วิจัยซินเทกซ์ (Syntex Research Centre) พบว่า งานบริการที่ผู้ใช้เห็นว่ามีค่ามากที่สุดคือ บริการจัดหาสิ่งพิมพ์ให้ตามความต้องการของผู้ใช้ ซึ่งผู้ใช้ส่วนใหญ่ใช้วารสารโดยห้องสมุดสามารถจัดหาให้เพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้

ผลการวิจัยโดยสรุปแล้ว พบว่า ปัญหาเรื่องสิ่งพิมพ์มีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้ใช้ และความคิดเห็นให้มีการปรับปรุงห้องสมุดและบริการห้องสมุด เป็นผลการวิจัยที่นักวิจัยไทย ทั้ง ๓ คน พบตรงกัน ส่วนผลการวิจัยต่างประเทศทั้ง ๓ เรื่อง ปรากฏผลคล้ายกันในด้านความพึงพอใจของผู้ใช้ต่อบริการห้องสมุด